

Pracovný list č. IV. odpovede

1. Vyber správnu odpoveď:

Po krste v Jordáne sa Ježiš vrátil plný...

A, nadšenia

B, sily a radosti

C, Ducha Svätého Lk 4, 1

Koľko dní vodil diabol Ježiša po púšti?

A, 30

B, 40

C, žiadna z možností Lk 4, 1

Počas pobytu na púšti, Ježiš nič...

A, nepil

B, nejedol Lk 4, 2

C, nejedol a nepil

Po pokúšaní na púšti, Ježiš išiel...

A, do Galiley Lk 4, 14

B, do Nazareta

C, do Jeruzalema

Ako reagovali na Ježišovo učenie Nazaretčania?

A, žasli nad jeho učením

B, zachvátil ich hnev Lk 4, 28

C, všetkých pojal strach

Ako reagovali na Ježišovo učenie v Kafarnaume?

A, žasli nad jeho učením Lk 4, 32

B, zachvátil ich hnev

C, všetkých pojala zvedavosť

V akom príbuzenskom vzťahu k Petrovi bola uzdravená žena z vysokej horúčky v Kafarnaume?

A, teta

B, testina Lk 4, 38

C, mama

Čo hovorili – kričali zlí duchovia o Ježišovi, ktorých vyhánal?

A, že je z Nazareta

B, že je syn tesára

C, že je Mesiáš – Boží Syn Lk 4, 41

2. Prirad' parafrázy z evanjelia podľa Lukáša ku Knihe žalmov (Ž) , Knihe proroka Izaiáša (Iz) a ku knihe Deuteronomium (Dt):

- I., „Svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa chránili,...“ **Ž 91, 11** (pozn. k Lk 4, 10)
- II., „Nielen z chleba žije človek.“ **Dt 8, 3** (pozn. k Lk 4, 4)
- III., „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium...“ **Iz 61, 1** (pozn. k Lk 4, 18)
- IV., „Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“ **Dt 6, 13** (pozn. k Lk 4, 8)
- V., „Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.“ **Dt 6, 16** (pozn. k Lk 4, 12)

3. Zorad' v správnom časovom slede:

1. Jordán Lk, 4, 1
2. púšť Lk, 4, 1
3. Nazaret – synagóga Lk, 4, 16
4. Zráz vrchu Lk, 4, 29
5. Kafarnaum – synagóga Lk, 4, 33
6. Petrova testina Lk, 4, 38

4. Utvor dvojice:

Eliáš	vdova	Lk 4, 26
Elizeus	Náman	Lk 4, 27
Sarepta	Sidon	Lk 4, 26
Jozef	syn	Lk 4, 22
Šimon	testiná	Lk 4, 38
Jeruzalem	chrám	Lk 4, 9
kamene	chlieb	Lk 4, 3
moc	sláva	Lk 4, 6

5. Tlačiarensky škriatok – nájdí a oprav chyby v texte:

„Duch Pána je nado mnou, lebo ma ~~poslať~~, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú ~~vidieť~~, a slepým, že budú ~~prepustení~~; ~~zotročených~~ prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov Jubilejný rok.“

„Duch Pána je nado mnou, lebo ma **pomazal**, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú **prepustení**, a slepým, že budú **vidieť**; **utláčaných** prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov **milostivý** rok.“ **Lk 4, 18-19**

Stať o pokúšaní Ježiša na púšti počúvame v liturgii každú Prvú pôstnu nedeľu. Úryvok hovorí nielen o pokúšaní, ale aj o utiahnutí sa na púšť, o modlitbe, o 40 dňoch strávených s Otcom.

Teraz síce prežívame iné obdobie, ale skúsme si trochu zaspomínať: ako vyzerajú naše veľkopôstne obdobia? Je to čas modlitby, čas strávený s Bohom? Vychádzame z neho „v sile Ducha“ (por. Lk 4,14)?

Prečo Ježiš odchádza práve do púšte? Pokúšaný mohol byť aj inde... Prečo sa skoro ráno modlil osamote? Potreboval v modlitbe načerpať posilu pre pokúšenia, alebo do svojej verejnej činnosti? Ale veď bol Boh, mal neustále videnie svojho Otca. Posily tohto druhu nepotreboval... Riešenie nám snáď nepriamo ukazuje sv. Terezka z Lisieux v 3. slohe svojej

básne *Žiť z lásky*: „zamilovaní chcú len samoty tíšiny“. „*Otec miluje Syna*“ (Jn 5,20) a podobne robí Syn. Táto láska ženie Syna do samoty s Otcom. Ak nám robí problém zostať v samote s Bohom, ak nevieme zostať osamote s Božím slovom, skúmajme, koľko je v nás skutočnej lásky...

Ježiš prehovoril, a „*jeho slovo malo moc*“ (Lk 4,31). Na jeho slovo vychádzali zlí duchovia (4,41), odchádzali choroby (4,39), zavracalo útoky diabla (4,4-12). Ježišovi poslucháči si to uvedomovali (por. Lk 4,36).

Čo sa to stalo s nami, že my nevnímame túto obrovskú moc Božieho slova? Nemáme v neho dôveru, lebo ním nežijeme tak, ako ním žili Ježišovi poslucháči. Popros dnes večer autora Svätého písma, Svätého Ducha, ktorý hovoril ústami prorokov, aby ťa voviedol do tajov Božieho slova, i do tajov Slova.

Ježiš prehovoril, a v nazaretskej synagóge jeho slovo narazilo na odpor. Nemusí sa vždy prejaviť moc Ježišovho slova, ak človek zatvrdí svoje srdce. Sú niektoré state Božieho slova, alebo sú niektoré vysvetlenia Božieho slova v učení Cirkvi, ktoré mi robia problém a nedokážem ich prijať? Naráža Slovo aj vo mne na odpor?

Pros v modlitbe Pána, aby ti vybral srdce kamenné a dal srdce, ktoré ochotne prijíma jeho poslanstvo. Modli sa v tomto týždni aj za tých ľudí z tvojho okolia, o ktorých vieš, že majú zatvorené srdce pre Božie slovo.

Ježiš v nazaretskej synagóge *našiel* miesto u Izaiáša, ktoré chcel zvestovať svojim rodákmi. Nebolo to náhodné otvorenie Písma. Ježiš presne vedel, čo chce svojim rodným povedať.

Poznám dostatočne Písmo na to, aby som vždy *našiel*, čo je vhodné povedať ľuďom, s ktorými hovorím?

Ježiš prišiel do Kafarnauma a „*po sobotách ich učil*“ (Lk 4, 31). Nenaučil ich všetko naraz, neučil ich každý deň, ale v pravidelných týždňových intervaloch.

Dokážem si nájsť čas na pravidelnú týždňovú katechézu – vo farnosti, v spoločenstve...? Ak vo farnosti katechézy nemávame, hľadám nejakú možnosť pravidelného vzdelávania vo viere (napr. relácia Fundamenty v TV Lux)? Skúsil som už poprosiť pána farára, či by predsa len nejaké pravidelné katechézy pre dospelých vo farnosti nerobil?

K Ježišovi po západe slnka prinášali svojich chorých (Lk 4, 40). Nepovedali si, že už deň skončil a sú unavení... Čakali, kým skončí sobota, ledva vyčkali, kým zapadne slnko, aby čím skôr mohli odniesť svojich chorých k Ježišovi. My svojich chorých môžeme k Ježišovi nosiť na nosidlách modlitby. Tiež môžeme veľakrát až keď skončí deň. Nebráni nám ani sobotný, ani nedeľný odpočinok, ale naopak práca. Na modlitbu zostáva čas, až keď je večer. A my často povieme, že už je toho veľa, už je večer, už nie... Zoberme si vzor zo Židov v Kafarnaume. aj my nedočkavo vyčkávajme, kedy zapadne slnko, aby sme na svojich modlitbách mohli odniesť k Ježišovi všetkých svojich blízkych, ktorí majú problémy!

APLIKÁCIA TEXTU

otázky, zamyslenia, výzvy,
podnety na diskusiu
v skupinkách, na
konanie...

Pripravuje Mgr. Andrej Šottník

Medzi skutky milosrdenstva patrí za živých i mŕtvych sa modliť, alebo chorých navštevovať. Po vzore obyvateľov Kafarnauma skúsme milosrdenstvo prejavovať aj inak: *s chorými* sa modliť, lebo často to už sami nevládzu. *S chorými* navštevovať Ježiša – často sa stáva, že starší a chorí ľudia nevládzu sami ísť do kostola a zaviesť ich nemá kto.

Máš auto? Porozmýšľaj, komu by si mohol poslúžiť a odviezť ho v nedeľu alebo vo sviatok na sv. omšu!

Zástupy Ježiša zdržiavali, aby od nich neodchádzal. Bolo im tak dobre: spolu s ním... Aj Petrovi, Jakubovi a Jánovi bolo dobre na vrchu premenenia. A Ježiš predsa ide z vrchu dolu, predsa odchádza od zástupov. Ide za svojím poslaním.

Nám býva často dobre v spoločenstve. Tam sa modliť, tam hovoriť o Ježišovi, tam spolu čítať Božie slovo. A predsa máme aj iné poslanie: treba ísť ďalej. Sú ľudia, ktorí Boha nepoznajú. Niektorí chcú počúvať, tým treba hovoriť. Iní počúvať nechcú, tým treba svedčiť svojím životom.

Ježiš vraví: „*Musím hlásať Božie kráľovstvo, lebo na to som poslaný.*“ Nielen chcem, ale aj musím. Je to poslanie od Otca, preto *musím*. Je to túžba môjho Otca, preto *musím*, lebo *chcem* robiť radosť svojmu Otcovi, *chcem* splniť všetko, čo mu vidím, na očiach. Ježiš dal aj nám poslanie: „*Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium...*“ (Mk 16,15). Preto aj my *musíme* hlásať, lebo je to naše poslanie. *Musíme*, lebo *chceme* splniť všetko, po čom Ježiš túži.